

cet, annón fucus aliquis subfit, sub Augusti numo, vel etiam sub lapidibus illis, quibus figura crucis insculpta, quique in Americâ reperti fuiffè, perhibentur? Circa idem propè tempus, quo Emmanuel Portugaliæ Rex, orientalem Indiam subegit; Ulyssipone, in Poëtica laude florebat Hermicus Cajadus: is carminibus Latinis, commentus est Sibyllinam vaticinationem, columnis marmoreis incisam; quâ per ambages significabat, sub imperium & ditionem Lusitanorum, Indos aliquandò perventuros. Lapidès eos, datâ operâ detruncans (ut aliqua inessent vestigia antiquitatis) in promontorio quodam, propè oppidum Syntram, obrui præcepit. Ubi verò marmora defossa, vitium aliquod fecisse ex humore terreno judicavit; ad certam diem invitat amicos in villam suam, quæ loco proxuma fuit, ubi vaticinium occultatum erat. Quùm igitur accubuisfent omnes, ecce Hermico nuntiatur, in fundo fossionibus incumbentes in lapides incidisse, quibus litteræ inscriptæ essent, indices magni Thesauri; sic enim rustici opinabantur. Nec mora, simul omnes, ingenti alacritate, relictis epulis accurrunt, columnas defossas intuentur, confestimque extrahi jubent. Legebantur postea carmina Sibyllina:

Folventur saxa litteris, & ordine rectis,

Cùm videas Occidens....Orientis opes:

Ganges, Indus, Tagus erit, mirabile visu,

Mercès commutabit suas uterg, tibi.

Tùm verò omnes pro se quisque versus illos fatidicos admirari, eosdem curare describendum, perferre Ulyssiponem, totique porrò ostentare mundo. Aliquid fortè simile accidit istiusmodi fugitivo Augusti numo! Illud (si modò verum) mirum magis videri poss.